

متن پرسش

با سلام خدمت استاد استاد بنده از ارادتمندان شما هستم و در جلسات دوشنبه ها هم حضور دارم ولی خود را معرفی نمی کنم چون می خواهم گناهی که مرتکب شدم را بیان کنم ملتسانه خواهش می کنم به این سوالم قبل از سفرتان پاسخ دهید چون ذهنم را مشغول کرده. بنده برای ازدواج دختری را در نظر داشتم و پدرم با این که می دانست و شرایطش را داشت که اقدام کند ولی اقدام نمی کرد. برای پدرم سفر مشهد پیش آمد و من عصبانی شدم و به امام رضا اهانت کردم که چرا او را راه می دهد من با این که مقام امام معصوم را می شناختم اهانت کردم ولی قصدم از اهانت -اهانت به مقام امام نبود بلکه می خواستم پدرم را سرزنش کنم و بگویم که ازدواج من مهمتر از سفر مشهد است. ولی بلافاصله توبه کردم. حال سوال این است که آیا بنده در آن لحظه حکم ارتداد داشتم؟ درست است که مرجع من میفرماید اگر حالت عادی نبود مرتد نیست و مرتد کسی است که از روی علم و عمد اهانت کند ولی نکته این است که من در قسمتی که اهانت می کردم درست است که عصبانی بودم ولی نه آنقدر که حالت غیر عادی شده باشد و علم به مقام امام داشتم. خواهشا با این اوصاف بفرمایید که بنده درست است که گناه کبیره مرتکب شدم و همچنین پدرم را آزرده (استغفرالله) ولی آیا بنده گناه ارتداد مرتکب شده ام و اکنون که توبه کردم مسلمان حقیقی هستم؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی، سلام علیکم: مطمئن باشید امام رضای رؤف من و شما از عصبانیت شما هم خوشش می آید و لبخند بر لب می آورند که این شیعه‌ی ما انتظار دارد ما رأفت خود را از پدرش دریغ نداریم در حالی که ما پدر او را راه دادیم تا قلبش را نرم کنیم که این قدر به فرزندش سخت گیری نکند و برای پسرش دست و آستین را بالا بزند. امام عزیز من و شما نه از این عصبانیت‌ها می‌رنجد و نه با این حرف‌ها شما مرتد می‌شوید، زیرا در عین داد و فریاد، امامت آن عزیز را در جان خودتان دارید و به زبان بی‌زبانی می‌گویید شما که امام‌اید چرا کار ما را لنگ گذاشته‌اید غافل از این که چون می‌خواهد کار شما لنگ نماند آن طوری می‌کند که کرد. موفق باشید